

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2023. uputila Curtea de Apel Braşov (Rumunjska) –
Kazneni postupak protiv M.A.sr, S.A.C.S., S.A.S.**

(Predmet C-75/23, Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov)

(2023/C 205/27)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Braşov

Žalitelj

Parchetul pe lângă Tribunalul Braşov

Optuženici

M.A.sr, S.A.C.S., S.A.S.

Oštećenik

Rumunjska Država

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2., članak 19. stavak 1. drugi podstavak i članak 4. [stavak 3.] UEU-a u vezi s člankom 325. stavkom 1. UFEU-a, člankom 2. stavkom 1. Konvencije ZFI ⁽¹⁾, člancima 2. i 12. Direktive ZFI ⁽²⁾, te Direktivom Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽³⁾, uzimajući u obzir načelo učinkovitih i odvraćajućih sankcija u slučaju teške prijevare na štetu financijskih interesa Europske unije, te u skladu s Odlukom Komisije 2006/928/EZ ⁽⁴⁾ s obzirom na članak 49. stavak 1. posljednju rečenicu Povelje Europske unije o temeljnim pravima, tumačiti na način da im se protivi pravna situacija, kao što je ona o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj optuženici traže primjenu načela blažeg kaznenog zakona u kontekstu u kojem je odlukom nacionalnog ustavnog suda proglašen neustavni tekst zakona o prekidu zastare za kaznenu odgovornost (odluka iz 2022.), s obzirom na propust zakonodavca da tekst zakona uskladi s drugom odlukom istog ustavnog suda, donesenom četiri godine prije potonje odluke (odluka iz 2018.), a u tom se razdoblju sudska praksa redovnih sudova formirana na temelju prve odluke već bila ustalila na način da je taj tekst i dalje bio na snazi u obliku tumačenom u skladu s prvom odlukom ustavnog suda, što je imalo za konkretnu posljedicu to da je upola skraćen rok zastare za sva kaznena djela za koja nije donesena pravomoćna osuđujuća presuda prije prve odluke ustavnog suda i da je, slijedom toga, u predmetnom slučaju obustavljen kazneni postupak protiv okrivljenikâ?
2. Treba li članak 2. UEU-a, koji govori o vrijednostima vladavine prava i poštovanju ljudskih prava u društvu u kojem prevladava pravda, te članak 4. [stavak 3.] UEU-a o načelu lojalne suradnje između Unije i država članica, u skladu s Odlukom Komisije 2006/928/EZ u pogledu obveze osiguravanja učinkovitosti rumunjskog pravosudnog sustava, uzimajući u obzir članak 49. [stavak 1.] posljednju rečenicu Povelje Europske unije o temeljnim pravima, kojim se utvrđuje načelo primjene blažeg kaznenog zakona, u odnosu na cjelokupan nacionalni pravosudni sustav tumačiti na način da im se protivi pravna situacija, kao što je ona o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj optuženici traže primjenu načela blažeg kaznenog zakona, u kontekstu u kojem je odlukom nacionalnog ustavnog suda proglašen neustavni tekst zakona o prekidu zastare kaznene odgovornosti (odluka iz 2022.), s obzirom na propust zakonodavca da tekst zakona uskladi s drugom odlukom istog ustavnog suda, donesenom četiri godine prije potonje odluke (odluka iz 2018.), a u tom se razdoblju sudska praksa redovnih sudova formirana na temelju prve odluke već bila ustalila na način da je taj tekst, kako je protumačen prvom odlukom ustavnog suda, i dalje bio na snazi, što je imalo za konkretnu posljedicu to da je upola skraćen rok zastare za sva kaznena djela za koja nije donesena pravomoćna osuđujuća presuda prije prve odluke ustavnog suda i da je, slijedom toga, u predmetnom slučaju obustavljen kazneni postupak protiv okrivljenikâ?

3. U slučaju potvrdnog odgovora, te isključivo ako se ne može pružiti tumačenje koje je u skladu s pravom Unije, treba li načelo nadređenosti prava Unije tumačiti na način da mu se protive nacionalno zakonodavstvo ili praksa prema kojima su nacionalni redovni sudovi vezani odlukama nacionalnog ustavnog suda i obvezujućim odlukama nacionalnog vrhovnog suda te zbog toga ne mogu – jer bi inače počinili stegovnu povredu – po službenoj dužnosti izuzeti iz primjene sudsku praksu koja proizlazi iz tih odluka iako smatraju da je, s obzirom na presudu Suda, ta sudska praksa u suprotnosti s člankom 2., člankom 19. stavkom 1. drugim podstavkom i člankom 4. [stavkom 3.] UEU-a u vezi s člankom 325. stavkom 1. UFEU-a, u okviru primjene Odluke Komisije 2006/928/EZ, uzimajući u obzir članak 49. [stavak 1.] posljednju rečenicu Povelje Europske unije o temeljnim pravima, kao što je to slučaj u glavnom postupku?

(¹) Konvencija sastavljena na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji, o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL 1995., C 316, str. 49.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 14., str. 50.)

(²) Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL 2017., L 198, str. 29.)

(³) (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 140.)

(⁴) Odluka Komisije od 13. prosinca 2006. o uspostavi mehanizma za suradnju i provjeru napretka Rumunjske u ispunjavanju posebnih mjerila na području reforme pravosuđa i borbe protiv korupcije (SL 2006., L 354, str. 56.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 65., str. 53.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. veljače 2023. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) –
H GmbH/Finanzamt M**

(Predmet C-83/23, H GmbH)

(2023/C 205/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: H GmbH

Tuženik: Finanzamt M

Prethodna pitanja

Pitanja o tumačenju Direktive Vijeća 2006/112/EZ (¹):

1. Ima li kupac s poslovnim nastanom na državnom području takozvano izravno potraživanje prema nacionalnoj poreznoj upravi u skladu s presudom Suda Europske unije od 15. ožujka 2007., Reemtsma Cigarettenfabriken, C-35/05, EU:C:2007:167, ako

- (a) dobavljač koji također ima poslovni nastan na državnom području izda kupcu račun na kojem je naveden domaći porez, koji potonji plati, a dobavljač uredno obračuna porez naveden na računu,
- (b) je usluga navedena na računu isporučena u drugoj državi članici,
- (c) je kupcu stoga odbijeno pravo na odbitak ulaznog poreza zbog nepostojanja poreza koji je zakonito plaćen u tuzemstvu,
- (d) dobavljač ispravi račun bez navođenja domaćeg poreza na njemu, pa je račun prema tome smanjen za iznos prvotno navedenog poreza,
- (e) zbog otvaranja stečajnog postupka nad dobavljačevom imovinom kupac ne može od dobavljača naplatiti novčane tražbine, a